RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 68.293 van 25 september 1997
in de zaak A. 74.331/VII-15.493.

In zake : de b.v.b.a. ALL MINUT METAL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 77.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. ALL MINUT METAL op 12 mei 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 11 maart 1997 houdende afwijzing van haar beroep aangetekend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 5 september 1996 houdende weigering van de vergunning tot het veranderen van de inrichting gelegen te Kapellen, Essensteenweg 14, door uitbreiding met overslag van 30 voertuigwrakken en oude batterijen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 1997, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

1.1. De b.v.b.a. ALL MINUT METAL is op 21 december 1984 opgericht en heeft als maatschappelijk doel "de import, export, groothandel, distributie en kleinhandel voor alle recuperatiematerialen, in het bijzonder schroot, oude metalen en alle non-ferro en ferrometalen. De maatschappij heeft eveneens tot bijkomstig doel : import, export, groothandel en kleinhandel van herbruikbare metalen; autosloop, afbraak en herbruik".

De vennootschap baat op een terrein, gelegen aan de Essensteenweg 14 te Kapellen, een inrichting uit waar oude metalen, die voor recuperatie in aanmerking komen, worden gesorteerd en tijdelijk opgeslagen. Daarvoor beschikt zij over een bij besluit van 6 december 1990 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen verleende exploitatievergunning voor het "opslaan en sorteren van schroot" geldig tot 6 december 2000; op 2 februari 1995 heeft de bestendige deputatie in beroep vergunning verleend voor het uitbreiden van de inrichting voor het opslaan en het sorteren van schroot en oude metalen.

1.2. Op 18 april 1996, vervolledigd op 14 mei 1996, dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een milieuvergunning voor verandering van haar inrichting door uitbreiding met "overslag van 30 autowrakken en oude batterijen". Volgens de verzoekende partij gebeurde dit omdat deze activiteiten vergunningplichtig geworden waren door de wijziging van de indelingslijst bij artikel 7.1.1.5., 1e van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. (rubriek 2.1.2. Vlarem I : overslag van afvalstoffen niet aan een verwerking van de afvalstoffen verbonden - klasse 1).

1.3. Bij besluit van 5 september 1996 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de gevraagde vergunning, wegens onverenigbaarheid met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, nl. de bestemming KMO-gebied, "aangezien de opslag van de wrakken tot op de perceelsgrens gebeurt".

1.4. De verzoekende partij gaat bij aangetekende brief van 10 oktober 1996 tegen de weigering in beroep.

1.5. Nadat OVAM, de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van AROHM, de afdeling Milieuvergunningen en de gewestelijke milieuvergunningscommissie ongunstig advies hebben verstrekt, wordt bij ministerieel besluit van 11 maart 1997 de aanvraag ook in beroep verworpen.

Dit besluit maakt het voorwerp uit van de onderhavige vordering tot schorsing;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij doet gelden dat aangezien er nog geen definitieve beslissing over haar milieuvergunningsaanvraag is, zij op grond van artikel 38, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) gerechtigd is om haar overslagactiviteiten verder te zetten in afwachting van het arrest van de Raad van State over het ingestelde annulatieberoep tegen het ministerieel besluit van 11 maart 1997; dat zij betoogt dat de verdere exploitatie tot aan de uitspraak over de grond van het annulatieberoep echter in het gedrang komt indien het bestreden weigeringsbesluit niet wordt geschorst, omdat het bestuur Milieuinspectie op grond ervan kan overgaan tot de stopzetting van de overslagactiviteiten, die ongeveer één vijfde van de totale omzet vertegenwoordigen, dat aangezien deze activiteiten niet los kunnen worden gezien van de andere activiteiten

- klanten willen beide soorten afval kwijt en zullen afhaken indien ze bij de verzoekende partij in de toekomst slechts met één soort terecht kunnen -, de verplichte stopzetting van de overslagactiviteiten "een enorm cliënteelverlies, alsmede een verlies van de verworven marktposities tot gevolg (zal) hebben", dat dergelijke schade niet herstelbaar is in natura en evenmin vatbaar is voor een definitieve objectieve, a posteriori begroting, zodat dergelijk nadeel niet louter pecuniair van aard is en gepaard gaat met moeilijk herstelbare gevolgen, dat het economisch voortbestaan, minstens de economische rentabiliteit van de onderneming door de bestreden beslissing in het gedrang wordt gebracht;

2.2.1. Overwegende dat, zoals de verzoekende partij betoogt, de overslag van voertuigwrakken en oude batterijen vergunningplichtig is geworden door de wijziging van de indelingslijst bij besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II); dat luidens artikel 16, § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning de exploitant van een inrichting die na haar inbedrijfstelling vergunningplichtig wordt door aanvulling of wijziging van de indelingslijst, binnen zes maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van die aanvulling of wijziging een vergunningsaanvraag moet indienen bij de overheid die bevoegd is ingevolge de nieuwe indeling en dat luidens § 3 van hetzelfde artikel de exploitatie mag worden voortgezet tot een definitieve beslissing wordt genomen; dat in artikel 38 van het Vlarem I die regeling wordt overgenomen en dat in § 4 er wordt aan toegevoegd dat indien de exploitant de milieuvergunningsaanvraag niet binnen zes maanden heeft ingediend, de exploitatie bij het verstrijken van die termijn moet worden stopgezet; dat aangezien de kwestieuze wijziging van de indelingslijst

door het Vlarem II in werking is getreden op 1 augustus 1995, de verzoekende partij vóór 1 februari 1996 een aanvraagvergunning volgens een vereenvoudigde procedure had moeten indienen; dat zij evenwel haar aanvraag pas op 18 april 1996 heeft ingediend zodat zij de exploitatie van het vergunningplichtig geworden onderdeel van haar inrichting diende te staken op 1 februari 1996; dat zij er dan ook ten onrechte van uitgaat dat zij gerechtigd is dat onderdeel zonder vergunning verder te mogen blijven uitbaten; dat overigens de verzoekende partij eveneens ten onrechte van oordeel is dat er nog geen definitieve beslissing is gekomen, gelet op het ingestelde annulatieberoep; dat de definitieve beslissing waarvan sprake in artikel 38, § 3 van het Vlarem I te dezen de bestreden ministeriële beslissing van 11 maart 1997 is en dat een annulatieberoep daarentegen bij de Raad van State ingediend die beslissing haar definitief karakter niet ontneemt; dat zelfs wanneer de Raad van State de bestreden beslissing zou schorsen, de verzoekende partij kwestieus onderdeel van haar inrichting niet voorlopig verder kan exploiteren gelet op het niet tijdig indienen van haar aanvraag; dat een eventuele stopzetting van de exploitatie door de milieuinspectie dan ook te wijten is aan de nalatigheid van de verzoekende partij om tijdig een vergunning aan te vragen;

2.2.2. Overwegende, daarenboven, dat de verzoekende partij nalaat op concrete wijze aan te tonen dat door de weigering van een onderdeel van haar inrichting, het voortbestaan of de leefbaarheid van die inrichting in het gedrang zal komen; dat het gegeven dat een financieel nadeel niet exact wiskundig kan worden begroot, nog niet impliceert dat dergelijk nadeel niet adequaat kan worden hersteld;

2.3. Overwegende dat de vaststelling dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de

gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste voorwaarde volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig september 1900 zevenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **M.-R. BRACKE.**